

Mies
Hoffmann

“...kracht en vitaliteit...”

Mies, als een echte moeder stond je bij de wieg van de NVA en zo is dat gebleven. Alles was er bij jou op gericht om je bruisende kracht en vitaliteit de NVA in te blazen. Overall waar de NVA was of volgens jou moest zijn, was jij.

Van Maastricht tot Groningen, van thuis bij een autist tot de hoogste regionen in Den Haag. Van 's ochtends vroeg tot 's nachts heel laat. Lachend als er iets te lachen viel (gelukkig heel vaak), huilend als je meeleeftde met ons verdriet. Meezoekend naar oplossingen voor talrijke problemen. Hoeveel alternatieven hebben wij samen zitten uitdenken?

Een hele serie huizen heb je versleten: eerst bij de “verpleegster” en via enkele omwegen nu het riante kantoorcomplex onder de pastorie.

Op alle terreinen voelde jij je thuis. Klaarstaan als praatpaal voor ouders en autisten. Adviseren van hulpverleners. Deelnemen aan talloze commissies. Pleiten bij de overheid. Beschouwen van ingewikkelde budgetten. Werven van gunstige subsidieregelingen. Lobbyen bij kamerleden. Praten voor radio of Rotary, ga zo maar door. Bovenal was jij de motor van het Landelijk Bureau, leidinggeven, coördineren, het is je op het lijf geschreven.

Eén ding kon er bij jou niet in. Schema's hoe overzichtelijk verdwenen bij jou zo snel mogelijk

van tafel. Voor jou was dat kennelijk niet nodig, jij had alles kraakhelder in je hoofd.

Mies wat hebben wij samen een fantastische tijd gehad. Vriendschap? Het was méér dan dat, een heel wezenlijke periode in ons leven heeft ons op een unieke manier samengeklonken. Niet alleen de NVA maar ook ik persoonlijk heb veel aan jou te danken. Nu al mis ik je dagelijkse telefoontjes. Je weet, voor jou heb ik niet alleen in mijn hart maar ook bij ons thuis een apart kamertje waar je hoop ik vaak komt logeren.

Tien jaar lang heb je het uiterste van jezelf aan de NVA gegeven, het was je vijfde kind, je andere kinderen zullen vast wel eens ja-loers zijn geweest op jouw “zorgenkindje”. Dank aan Frans en de kinderen Hoffmann die Mies meer niet dan wel zagen.

De NVA gaat door.

Drie bakens die onmisbaar waren bij het tot leven brengen en houden van onze NVA. We zijn jullie veel dank verschuldigd!

Wij zullen jullie drieën missen, anderen zullen op hun eigen manier jullie werk voortzetten. Speciaal wil ik hier noemen Kees van Asselen onze nieuwe voorzitter en Ria Stegehuis onze nieuwe directeur. Beiden hebben reeds bewezen hun taak goed in de vingers te hebben, zodat wij onze nog steeds jeugdige NVA met een gerust hart door hen kunnen laten begeleiden.